

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr.9/J/2006

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 6 J**

Ședința publică din 26 septembrie 2007

Președinte – Judecător Dan Lupașcu

Membri - Judecător Iulian Gîlcă

- Judecător Angela Hărăstășanu

- Judecător Ana Cristina Lăbuș

- Judecător Alexandrina Ioana Rădulescu

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului-judecător E M - C de la Curtea de Apel C - Secția penală, având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzută de art.99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, reprezentată de inspector C E și inspector M I, pârâtul-judecător E M - C personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care:

În conformitate cu dispozițiile art. 26 alin.1 teza II din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel./Fax: 311.69.57

Web: www.csm1909.ro

modificările ulterioare, în absența președintelui Consiliului Superior al Magistraturii s-a procedat la alegerea președintelui de ședință, fiind desemnat domnul judecător Dan Lupașcu.

Inspectorul M I , reprezentantul Comisiei de disciplină pentru judecători învederează secției că a efectuat cercetarea disciplinară, motiv pentru care înțelege să nu participe la judecata cauzei.

Secția ia act de cererea formulată de către inspectorul M I , reprezentantul Comisiei de disciplină pentru judecători.

Pârâtul – judecător E M -C arată că nu are alte chestiuni prealabile de invocat.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant inspector C E arată că nu are alte chestiuni prealabile de formulat.

Pârâtul – judecător E M -C arată că nu mai are alte probe de administrat.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant inspector C E arată că nu mai are alte probe de administrat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant inspector C E a solicitat admiterea acțiunii disciplinare față de E M -C , sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de lege. În

sustinerea acțiunii disciplinare s-a arătat că verificările efectuate și probele administrate în cauză au dovedit că acțiunea este întemeiată.

Pârâtul – judecător E M -C a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca inadmisibilă și nefondată. Prin probele depuse a dovedit că nu a încălcat nicio normă procedurală, întrucât la termenul de judecată completul încă funcționa și puteau fi luate orice măsuri în stare de judecată, și alte complete procedând în același mod în situații similare. În apărare, judecătorul a mai arătat că acțiunea disciplinară apare ca o critică adusă hotărârii pronunțate, neprecizându-se în acțiune care dintre normele procedurale au fost încălcate. De asemenea, a mai arătat că nu a avut o conduită greșită, din încheiere rezultând că s-a pronunțat pe toate capetele de cerere, iar pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice nu poate fi considerată abatere disciplinară.

Secția reține cauza spre soluționare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată la data de 08.08.2006 cu nr.9/J/2006, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat secției, ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorului E M -C de la Tribunalul C – Secția penală, pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în

exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzută de art.99 lit. h) teza 1 din aceeași lege.

În motivarea acțiunii se arată că, în ședința publică din 17.05.2006, completul de judecată F9 format din judecător E M -C trebuia să redistribuie cauzele către un alt complet, potrivit unei hotărâri a colegiului de conducere al instanței, însă, în dosarul nr.44/CEA/06, fără a pune în discuție hotărârea colegiului, a procedat la judecarea în principiu a cererilor de revizuire și a amânat pronunțarea la 22.05.2006.

Astfel, prin încheierea din 22.05.2006, judecătorul E M -C a admis în principiu cererile de revizuire formulate în cauză, a suspendat executarea sentinței penale 182/2004 a Tribunalul C - Secția penală, până la soluționarea definitivă a cererilor de revizuire și a dispus punerea în libertate, respectiv retragerea mandatelor de executare, ca efect al dispoziției de suspendare a executării hotărârii, fixând termen pentru rejudecarea cauzei la data de 21.06.2006 la completul F1.

Se mai arată în acțiune că cercetarea prealabilă a judecătorului E M -C a vizat conduita sa profesională în ședința de judecată din 17.05.2006, cu ocazia măsurilor dispuse în dosarul penal nr.44/CEA/2006, dosar repartizat aleatoriu la completul inițial F9, avându-l ca titular pe judecătorul E M -C. Pe parcursul procesului, la Tribunalul C - Secția penală au intervenit modificări în structura compunerii completului de judecată, determinate de punerea în aplicare a Hotărârii nr.85/06.04.2006 a Secției de Judecatori a Consiliului Superior al

Magistraturii, în sensul că s-au înființat complete pentru cauze cu minori, iar unele dintre completele care aveau pe rol cauze cu inculpați majori urmau să fie desființate, ceea ce presupunea trecerea dosarelor la alte complete de judecată, conform art.99 alin.11 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii 387/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Prin hotărârea din 04.05.2006 a Colegiului de conducere a Tribunalului C... s-a avizat desființarea completelor de fond F 3 – judecător A M..., F5- judecător C C..., F9- judecător E M...-C... și a completului în apel A1, precum și înființarea completelor specializate în soluționarea cauzelor cu minori și de familie. În art.2 din aceea hotărâre se arată că dosarele cu minori aflate pe rolul completelor desființate (printre care și cel al judecătorului E M... - C...) să fie menținute de completele nou înființate, iar celelalte dosare de pe rolul completelor desființate să fie repartizate ciclic, în ordinea datei înregistrării, la completele de fonduri și apeluri, de către judecătorul delegat cu repartizarea aleatorie.

În vederea aducerii la îndeplinire a acestei măsuri, judecătorul G... T... V..., delegat cu repartizarea aleatorie a identificat dosarele respective și a întocmit la data de 08.05.2006, două tabele în care erau trecute distinct cele 2 categorii de dosare, a multiplicat acele tabele și a dispus introducerea copiilor acestora, după caz, în fiecare dosar, astfel încât la termenele de judecată, judecătorul să poată trimite dosarul, astfel cum s-a

stabilit prin repartizarea ciclică.

Se mai arată în acțiune că fapta judecătorului E M -C de a dispune măsuri care privesc fondul cauzei 44/CEA/2006, în condițiile în care, potrivit hotărârii colegiului de conducere a Tribunalului C , cauza trebuia dirijată altui complet de judecată, întrunește elementele de fapt și de drept care conturează abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu rea-credință, abatere prevăzută de art.99 lit. h) teza 1 din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art.98 – 101 din legea sus-menționată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat proba cu înscrisuri.

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, în temeiul art.115 Cod procedură civilă, judecătorul E M -C a solicitat anularea ca netimbrată a acțiunii, precum și respingerea acțiunii ca inadmisibilă, iar, în cazul în care secția va respinge aceste excepții, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca nefondată. Acesta a precizat că, în ședința de judecată din 17.05.2006, în toate cauzele a făcut trimitere la modul general de aplicare a hotărârii colegiului de conducere. De asemenea, a solicitat proba cu martori și proba cu înscrisuri.

Excepțiile invocate de judecătorul E M -C au fost soluționate prin încheierea din 30.11.2006, fiind respinse ca nefondate, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art.15 lit. a din Legea nr.146/1997

privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art.281 și art.285 din Codul muncii, acțiunile și cererile de chemare în judecată izvorâte din raporturile de muncă sunt scutite de taxe judiciare de timbru. Excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare a fost respinsă în baza art.46 alin.3 din Legea nr.317/2004 republicată, cu modificările ulterioare, secția reținând că inspectorul desemnat să efectueze cercetarea prealabilă a verificat toate apărările solicitate de judecător, acesta având posibilitatea să solicite completarea probatoriului în fața secției.

Prin aceeași încheiere, secția a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de Comisia de disciplină pentru judecători, precum și proba cu declarațiile martorilor D C – președintele Secției penale a Tribunalului C și G T V – judecătorul desemnat cu repartizarea aleatorie a cauzelor la Secția penală a Tribunalului C și proba cu înscrisuri pentru judecătorul E M -C .

La interogatoriu, judecătorul E M -C a arătat că nu se face vinovat de exercitarea funcției cu rea-credință în raport de hotărârea colegiului de conducere și de dispozițiile legale care stabilesc o anumită conduită. A mai arătat că încheierea pe care a pronunțat-o în dosarul 44/CEA/2006 a fost în sensul normelor de procedură penală, pronunțându-se asupra tuturor cererilor formulate.

La termenul de judecată din 25.01.2007, judecătorul E M -C a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct.2 din OUG nr.50/2006, în raport de dispozițiile art.65¹ din Legea nr.303/2004

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de dispozițiile art.23 alin.11 din Constituție și cele ale art.6 paragraful 2 din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și în raport de prevederile art.73 lit. 1) din Constituție coroborate cu cele ale art.115 pct.4 și 6 din Constituție.

Prin încheierea din 01.02.2007, secția a sesizat Curtea Constituțională cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată de judecătorul E M -C și a suspendat judecarea cauzei pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate.

Prin decizia 391/17.04.2007, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate.

Secția pentru judecători apreciază că judecătorul E M -C nu se face vinovat de săvârșirea abaterii disciplinare reținută în sarcina sa de Comisia de disciplină pentru judecători în acțiunea disciplinară, pentru următoarele considerente:

Secția reține că, pe parcursul soluționării dosarului 44/CEA/2006, în cadrul Secției penale a Tribunalului C au intervenit o serie de modificări în structura completelor, determinate de punerea în aplicare a Hotărârii Secției de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr.85/2006, prin care au fost aprobate înființarea și suplimentarea completelor specializate la curți de apel, tribunale și judecătorii, inclusiv la Tribunalul C , unde au fost înființate 6 complete specializate în soluționarea cauzelor cu minori și de familie.

Pentru punerea în aplicarea a hotărârii sus-menționate, colegiul de conducere al Tribunalului C a avizat, prin hotărârea din 04.05.2006, desființarea unor complete penale (printre care și completul F9 prezidat de judecătorul E M -C) și înființarea unor complete de fonduri specializate. În hotărârea colegiului se mai arată că dosarele cu minori aflate pe rolul completelor desființate să fie menținute de completele nou înființate, iar celelalte dosare penale aflate pe rolul completelor penale desființate să fie repartizate ciclic la toate completele de fonduri și apeluri de către judecătorul delegat cu repartizarea aleatorie.

Analizând întreg materialul probator administrat în cauză, reiese că hotărârea colegiului a fost transmisă doar verbal judecătorilor secției penale și că au existat discuții între aceștia în ceea ce privește modul de aplicare al hotărârii pentru cauzele aflate pe rol care aveau deja fixate termene de judecată anterior adoptării hotărârii (fiind emise citații, unele dosare având chiar procedura legal îndeplinită și fiind în stare de judecată). Astfel, rezultă că au existat unele disfuncționalități și în ceea ce privește comunicarea hotărârii colegiului, deși potrivit art.25 alin.8 și 9 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, hotărârea trebuia comunicată în extenso tuturor judecătorilor, colegiul fiind competent cu alcătuirea completelor. De altfel, din redactarea hotărârii colegiului nu reiese clar că acele complete ce urmau să se desființeze nu mai sunt competente să judece de la un anumit termen, hotărârea fiind redactată la modul general, necuprinzând dezbaterile din colegiu sau vreo motivare, astfel că dădea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

naștere la neclarități în ceea ce privește modul de punere în executare.

Nu poate fi reținută susținerea Comisiei de disciplină pentru judecători că judecătorul E M -C nu a pus în discuția părților hotărârea colegiului de conducere, întrucât din transcrierea înregistrării audio a ședinței de judecată din 17.05.2006 (filele 88-98 la dosarul cauzei și filele 155-159 la dosarul 75/CDJ/2006), reiese că judecătorul a avut în vedere acea hotărâre, făcând trimitere la dispozițiile acesteia în toate cauzele aflate pe rol și dispunând măsuri în funcție de situațiile de la dosare (în dosarele în care procedura nu era îndeplinită a amânat cauzele și a trimis dosarele conform repartizării aleatorii întocmită de judecătorul desemnat în acest sens).

Din declarațiile martorilor D C – președintele secției penale (filele 100-101) și G T V – judecător desemnat cu repartizarea aleatorie a cauzelor la Secția penală (filele 102-103), reiese că hotărârea nu a fost adusă la cunoștință pe suport de hârtie nici președinților de secții, nici judecătorilor, iar din discuțiile cu conducerea tribunalului a rezultat modul în care trebuia aplicată (să fie soluționate toate dosarele aflate în stare de judecată, iar celelalte dosare să fie repartizate potrivit listei întocmite de judecătorul desemnat cu repartizarea aleatorie a dosarelor), și alți judecători procedând ca judecătorul E M -C. Acest mod de aplicare a hotărârii reiese și din „Referatul privind modul de repartizare ciclică a dosarelor către completele de judecată ale secției penale”, întocmit de judecătorul G T V (filele 10-12 la dosarul

75/CDJ/2006), în sensul că judecătorii pot face toate actele de procedură necesare și posibile la termenul respectiv, inclusiv soluționarea cauzelor din următoarele considerente: evitarea tergiversării soluționării dosarelor; actele normative nu creează o incompatibilitate a judecătorilor desemnați în soluționarea dosarelor cu minori de a soluționa dosarele cu majori; părțile și martorii fuseseră deja citați pentru termen. Astfel, reiese că hotărârea a fost aplicată în sensul că cele 3 complete (F3, F5 și F9) se considerau desființate după termenul de judecată imediat următor repartizării ciclice a dosarelor.

În consecință, secția apreciază că toate aceste probe sunt concludente în ceea ce privește modul de interpretare și de aducere la îndeplinire a hotărârii colegiului.

Analizând încheierea de ședință din 17.05.2006 (filele 46-50 la dosarul 75/CDJ/2006), reiese că la termen procedura era legal îndeplinită, iar judecătorul E. M. -C. a pus în discuție, potrivit art.403 și 404 Cod procedură penală, admiterea în principiu a cererilor de revizuire și a cererilor de suspendare în tot a executării hotărârii atacate (exact ceea ce reprezenta obiectul judecății la termenul la care a participat), procedând conform normelor de procedură penală: a ascultat concluziile procurorului și ale părților, a examinat dacă cererile de revizuire sunt formulate în condițiile prevăzute de lege și dacă din probe rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu. La data pronunțării din 22.05.2006, în temeiul art.403 și 394 alin.1 lit. a) din Codul de procedură penală, instanța a admis în principiu cererile de revizuire, iar în temeiul art.404 Cod procedură penală a suspendat

executarea sentinței penale până la soluționarea definitivă a cererilor de revizuire, fixând termen pentru rejudecarea cauzei la completul F1 stabilit prin repartizare aleatorie. În consecință, judecătorul E . M .C a manifestat rol activ în realizarea activității de judecată, așa cum rezultă și din nota de relații din 01.06.2006 (fila 59 la dosarul 75/CDJ/2006), hotărârea pronunțată reprezentând rezultatul deliberării fundamentat pe probele administrate în cauză, fără a fi exercitată vreo imixtiune sau ingerință de orice fel asupra sa. Judecătorul a pronunțat încheierea din 22.05.2006 în urma probelor administrate și prin prisma interpretării textelor legale.

Astfel, secția reține că soluția dată în dosarul 44/CEA/2006 este rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare sistematică a dispozițiilor legale incidente și, în consecință, atributul esențial al activității de judecată propriu-zise. Se constată că soluția a fost fundamentată în fapt și în drept, or, în cadrul răspunderii disciplinare nu se poate analiza legalitatea hotărârilor judecătorești.

Soluția dispusă de judecător poate fi cenzurată numai prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege, raționamentul și interpretarea normelor legale fiind supuse controlului judiciar, ca o garanție a principiului independenței judecătorilor, consacrat de norma constituțională în art.124 alin.3 din Constituție și de art. 2 alin.3 din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, în avizul nr.1 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, referitor la standardele privind independența puterii judecătorești

și inamovibilitatea judecătorilor, se arată la art.10 că independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil, judecătorul având sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor.

Este inadmisibil a analiza raționamentul logico-juridic care a stat la baza soluționării cererilor de revizuire de către judecătorul Epure Marius-Cristian, astfel că nu se poate angaja răspunderea disciplinară față de acesta, întrucât prin modul de deliberare nu a săvârșit niciuna dintre abaterile disciplinare prevăzute de lege.

Aplicarea și interpretarea normelor de procedură de către judecători fac parte din activitatea de judecată, ce nu poate fi cenzurată decât prin căile de atac prevăzute de lege, mijloace sau remedii juridice procesuale prin intermediul cărora se poate solicita verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești și remedierea erorilor săvârșite.

Declanșarea răspunderii disciplinare presupune, cu necesitate, printre altele, existența unei norme juridice valide la care se raportează pretinsa conduită ilicită, or conduita judecătorului E. M. -C. a fost în acord cu normele de deontologie profesională, prin conduita sa neaducând atingere onoarei profesiei de judecător.

Procedând astfel a avut deplina convingere că nu încalcă dispozițiile hotărârii colegiului, când a dispus măsuri în respectiva cauză, întrucât la termenul din 17.05.2006 completul F9 funcționa, urmând a fi desființat

ulterior (fiind menționat și în planificarea de ședință, cu componența stabilită anterior, cu termene fixate și prevăzute în registrele arhivei și în sistemul informatic de repartizare aleatorie a cauzelor).

Astfel, așa cum rezultă din nota explicativă din 13.07.2006 (filele 60-65 la dosarul 75/CDJ/2006) reiese că a solicitat președintelui secției penale îndrumări asupra datei de la care completul F9 se consideră desființat și, în consecință, nu i se poate reține reaua-credință în exercitarea funcției, întrucât înainte de termen a depus diligențe în ceea ce privește modul de executare a hotărârii colegiului și, totodată, chiar în sala de ședință a făcut precizări părților cu privire la faptul că urmează să se desființeze completul F9.

În ceea ce privește atitudinea manifestată de judecătorul E :
M -C este relevantă declarația dată de judecătorul responsabil cu repartizarea aleatorie, în care se menționează că au existat discuții în ceea ce privește aplicarea hotărârii din 04.05.2006 a colegiului de conducere. Menționăm în acest sens și notele de relații (filele 163, 164, 167 din dosarul 75/CDJ/2006), din care rezultă că aceeași practică au urmat-o și colegii săi judecătorești, aceștia procedând la repartizarea aleatorie a dosarelor în stare de amânare și la soluționarea celor în stare de judecată.

Judecătorul a susținut, atât în fața secției, cât și în cadrul cercetării prealabile că nu a încălcat nicio normă legală, în susținerea afirmațiilor sale fiind și declarațiile martorilor.

Astfel, în ceea ce privește atitudinea subiectivă pe care judecătorul a avut-o față de faptele sale, secția reține că nu se poate considera că faptele

sale au fost săvârșite cu rea-credință. Reaua-credință la care face referire art.99 lit. h) teza 1 din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, presupune săvârșirea faptei cu intenție.

Secția apreciază că judecătorul E. M. -C. nu a încălcat nicio normă juridică, în sensul exercitării de către acesta a funcției cu rea-credință. Astfel, nu se poate susține că a existat un comportament necorespunzător din partea judecătorului pentru a justifica sancționarea disciplinară.

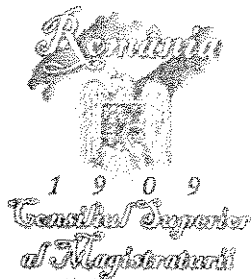
În concluzie, secția consideră că nu sunt întrunite elementele sub aspect obiectiv și sub aspect subiectiv ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. h) teza 1 din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să respingă ca nefondată acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului E. M. -C.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art.49 alin.2 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului E. M. -C.

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

de la Tribunalul C. - Secția penală (în prezent la Curtea de Apel
C. - Secția penală).

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 26 septembrie 2007.

PREȘEDINTE - Judecător Dan Lupașcu

MEMBRI - Judecător Iulian Gîlcă

- Judecător Angela Hărăstășanu

- Judecător Ana Cristina Lăbuș

- Judecător Alexandrina Ioana Rădulescu